

**NAGYCSÜTÖRTÖK  
AZ UTOLSÓ VACSORA EMLÉKÉRE**

**B év**

1– 4 oldal

Olv.: Kiv 12,1-8.11-14 – 1Kor 11,23-26 – Jn 13,1-15  
A lábmosás

**KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**

*Nagycsütörtök van, az utolsó vacsora emléknappja!*

**Könyörögjünk**

Istenünk! Annak a szent vacsorának megünneplésére jöttünk össze, amelyen Egyszülött Fiad új és örökre szóló áldozatát és szeretetlakomáját halála előtt az Egyházra bízta! Kérünk, segíts, hogy ebből a nagy misztériumból a szeretet és az élet teljességét meríthessük a mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökké örökké!  
+ **A M E N** +

**Szentbeszéd**

Kedves Testvérek! Hallottuk az utolsó vacsora Jézus órája, ahogy mondta: „Elérkezett az Én óráim!” Az evangélista értelmezi számunkra azt az esti étkezést, amelyben Jézus Krisztus sajátos példájával áll elénk, üzenetének lényege két fogalom:

*Az egyik fogalom az átmenet,  
a másik fogalom a mindvégig kitartó szeretet!*

Idézzük az utolsó vacsorát, amelyet Jézus az övéivel költött el. Jézus ma velünk is ugyanúgy ünnepet akar ülni, mint akkor a tanítványai! Tehát ez az óra az átmenet és a mindvégig kitartó szeretet órája! Az egész kereszténységünk lényege fejeződik ki ebben a két fogalomban. Az átmenet és a mindvégig kitartó szeretet titkával szembesülünk!

**Sajátos az emberi élet!** Sokszor halljuk, – különösen a mai világban – hogy mindegyikünk egyetlen egyedi személyiség, de ember-voltunk bezár bennünket ebbe az egyedüliségünkbe, egyetlen voltunkba. Felszólítást kaptak az apostolok és mi is, hogy gondolkodjunk el azon, mit jelent az átmenet és a mindvégig kitartó szeretet? Ez a kettős titok egymást értelmezi!

***Az átmenet azt jelenti:***

Az embernek ki kell szabadítani magát egyedi életéből ahhoz,  
hogy átmelessen a másik ember világába a maga szeretetének gazdagságával!

**Jézus értünk Emberré lett!** Ezen az utolsó vacsorán ezt a kettős titkot értelmezi apostolai számára: beöltözködött körülhatárolt, lehatárolt emberi életünkbe, ugyanakkor megvalósította azt a titokzatos isteni felhívást, hogy **mi egymással összetartozunk!** Jézus, aki értünk Emberré lett, vállalta az embersors teljes valóságát! Jézus arról elmélkedik: most átmegy, kivetkőzik behatárolt emberi létéből és **visszamegy az Atyához!**

**Az ókori filozófusok gondolkodása.** Az emberi élet azt jelenti: Eljövünk, beöltözködünk ebbe az emberi világba, egyedüliségünkbe, egyetlen valónkba. Ugyanakkor az embernek meg kell tenni mindent azért, hogy ki tudjon bontakozni úgy, hogy a másik ember felé elindulhasson nyitottságában! Valamiképpen abban az igazságban, **életünk értelme:**

***Az egymásnak nyújtott szolgálat által  
a másik emberrel való kapcsolat!***

***Jézus az Atyától jön és eggyé válik velünk!*** Jézus ezen az estén azt fejezi ki annak a kis közösségnek, hogy ő valóságos Emberré lett, ugyanakkor teljesen az Atyához tartozik! Én és az Atya egy vagyunk! – vallja sokszor a tanítványok előtt és az emberek előtt. Jézus valóságos Emberré lett, ezt mintegy megmagyarázza azzal, hogy vacsora közben ***letérdel az apostolok előtt és mossa a lábukat.*** Azt a szolgálatot végzi, ami a rabszolga szolgálata volt. Mintegy igazolni akarja: Ő Istenségéből érkezik ide és eggyé válik velünk!

***Sajátos távlatokat nyit Jézus ezzel a szolgálattal!***

***Megmutatja, miképpen tud elérkezni az emberhez!***

Csak ez által a szolgálat által, amikor azt teszi, amire az embernek szüksége van!

Jézus kifejezi eljövételének, megváltásnak célját!

Jézus azért lett Emberré, hogy közel lehessen mindegyikünkhöz!

Jézus azért lett Emberré, hogy megmenthesse mindegyikünket!

Jézus mintegy összegyűjti az ember fiait, akiket Isten fiaivá akar tenni!

Jézus nem egyedül megy vissza az Atyához, hanem az egész emberi közösséggel!

Jézus minden embert - akikért Emberré lett - visszavisz az Atyához,

aki mindenkinek teremtő Atyja, akinek minden ember a gyermeke!

***Jézus azért lett Emberré, hogy minket rávezessen arra:***

***Mit jelent Isten gyermekének lenni!***

***Az Egyház küldetése,*** hivatása, hogy az embereket összegyűjtse! Az embereknek beszéljen arról, mekkora hatalom az Isten irántunk való szeretete, az Isten irántunk való jóindulata! Mindnyájunkat nevelni akar, - ha szabad így mondani - tisztává akar tenni! A lábmosásnak átvitt értelme is lehet számunkra. A különböző vallásokban – gondoljunk a zsidó, vagy a muszlim vallásokra - a tisztálkodás nagyon fontos szerepet kap a vallási gyakorlataikban.

***Szívünk tisztasága!*** Az utolsó vacsora légkörében - ebben a titokban - másfajta tisztaságot hangsúlyoz Jézus, az erkölcsi tisztaságot! Ha körülnézünk a világban, akkor pontosan az erkölcsi problémák szakadnak ránk! Jézus azzal a gesztussal, hogy a tanítványok lábát mossa, azzal minket, embereket is meg akar tisztítani! A szívünket! A szívünk tisztaságáról van szó! Ha magunkhoz közel engedjük az Istent, vállaljuk az Istenhez való közelséget, akkor a szívünk alakul át, a szívünk lesz tisztább!

***Jézus mondja: A szívből származik minden jó, minden rossz!***

***Ha elfogadjuk Isten közelségét,*** akkor a tiszta szívünkéből olyan utak indulnak el, amelyek elvezetnek a másik emberhez! A szívében megtisztult ember kibontakozik a maga korlátjaiból. Átmenet: eljut a másik emberhez és elviszi neki a mindvégig kitartó szeretet ajándékát! Érkezőnk újra és újra az Eucharisztia ünneplésére, a szentmisére, hogy Isten közelében, a keresztyén közösség légkörében ***új szívet nyerjünk***, amit csak Isten közelében szerezhet meg az ember, akinek igazi elvárásai vannak felénk! Miért? Isten a szeretetével át akar minket alakítani, hogy kibontakozva önző önmagunkból legyen bátorságunk ahhoz, hogy ezzel az új szívünkkel vigyük el szeretetünket!

***Vigyük el a másik embernek mindvégig kitartással ezt a szeretetet!***

***Soha vissza nem vont szeretettel érkezzünk el a másik emberhez!***

***A mai estén Jézus Krisztusnak ez a központi üzenete az utolsó vacsorával kapcsolatosan!***

***A mai estén ünnepeljük az Eucharisztia alapítását!  
Az embernek tudomásul kell venni: csak a szívével hall!  
Meghalljuk Jézus szavát: Ez az Én testem, amelyet értetek adok!  
Meghalljuk Jézus szavát: Ez az Én vérem, amelyet értetek kiontok!  
Ez az odaadás gesztusa! Ez Krisztus üzenete!  
Ez az üzenet tartja fenn a kereszténységet, az Egyházat!***

Ma délelőtt a Bazilikában **Erdő Péter bíboros Úr** a papoknak az Eucharisziáról beszélt. Eucharisztia nélkül nincs kereszténység! Eucharisztia nélkül nincs Egyház! Ez az Én testem! Ez az Én vérem! Minden egyes szentmisén, amikor a pap ezeket a jézusi szavakat kimondja a hívők közösségében, akkor egyre kell gondolni:

***Nincs emberi élet odaadás nélkül!***

Ez az Én testem, amelyet értetek adok! Ez az Én vérem, amelyet értetek kiontok! Ezen az estén ez a titok így szólít meg bennünket: Mi az, amit már odaadtam a másik embernek azért, mert hallottam és kezdem sejteni az isteni szót! Mi az, amiről már le tudtam mondani azért, hogy valóban Istenhez tartozzak és a másik emberhez tartozhassak? Mindegyikünknek mélyen át kell gondolni, - nagyon fontos - hogy az egyéni világunkból kibontakozzunk és meg tudjuk mutatni a másik embernek szeretetünket!

***Ha erre igent tudunk mondani,  
akkor van remény arra, hogy új emberi világ épül,  
amely az ember és ember közötti kölcsönös szeretetre alapozódik!***

**+ A M E N +**

***Lábmosás szertartása***

A mai estén az utolsó vacsora krisztusi gesztusára emlékezünk, amikor Jézus megmossa a tanítványok lábát. Mintegy megjeleníteni szeretnénk: a lábmosás az életünk lényeges mozzanata!

***Új szívet, tiszta szívet e nélkül a leborulás nélkül,  
e nélkül a letérdelés nélkül nem szerezhethet az ember!  
Ezt a mozzanatot engedjük közel a szívünkhöz!***

Vágyaink vannak, az igazságot is tudjuk, látjuk a jót, Isten segítségére van szükségünk ahhoz, hogy az álmaink megvalósuljanak, hogy a célkitűzéseink valóban célba érjenek! Ebben a világban tanúságot tudunk tenni **az új életről!** Arról az életről, amit azok az emberek építenek, akik kiszabadultak a maguk szűkös emberi világából, és egymással találkozással Istenre hangolt világot tudnak megjeleníteni! A magunk élete önmagában semmit sem ér.

***Minden élet a másik szolgálatára rendeltetik! Ez a hivatásunk!  
El kell jutnunk oda, hogy erre igent tudjunk mondani!***

Fiatalok lehetnek szerelmesek egymásba, szövetkezhetnek emberek egymással, - élet csak akkor lesz, ha a mindvégig kitartó szeretetet meg tudjuk mutatni egymásnak! Örüljünk, hogy a kereszténység az egyetlen vallás, - sajátosan azt is kell mondjam - **a Római Katolikus Anyaszentegyház** ajánlja nekünk a legnagyobb lehetőséget, hogy minden nap újrakezdhetünk! Rendezhetjük minden nap az életünket! Jézus azért jött, hogy erre bátorítson bennünket!

***A mai napi kudarcaink, a mai napi rossz döntéseink  
nem cáfolják azt, hogy holnap jobb döntéseket hozhatunk!  
Holnap jobb életünk lehet!***

### ***Imaszándék a Mi Atyánkhoz***

Kedves Testvérek! Most az Úr imádságát imádkozzuk. Gondoljunk arra, hogy ebben az imádságban hány felszólítás van, hogy az ember elinduljon a másik ember felé! Milyen összefüggések fogalmazódnak meg ebben a jézusi imában. Ez a mi családi imánk! Ebben az isteni mű fejeződik ki, amit mi Isten országának mondunk, amit Jézus ebben az emberi világban alapított és amely - ha igazán létezik, akkor - ezt az emberi világot át tudja alakítani! Ma Európában nem ezt tapasztaljuk!

***De még van egy szalmaszál! Kapaszkodjunk bele!***

***Mi Atyánk...***

### ***Könyörögjünk***

Kérünk mindenható Istenünk, hogy amint most az utolsó vacsora táplálékával megerősítesz minket, tégy egykor Szent Fiad örök lakomájának részesévé Krisztus, a mi Urunk által!

**+ A M E N +**

### ***Oltárfosztás***

Kedves Testvérek! Tudjuk, hogy nem a ruha teszi az embert, de lehet az embert pellengérré állítani! Most a nagycsütörtöki szentmise végén arra emlékezünk, hogy ***Jézus elindul szenvedésének útján, amely a halálba torkollik!*** Még pellengére is állították! Megfosztották ruháitól! A megpróbáltatásnak, a megaláztatásnak utolsó cseppjét is ki kell ürítse! Az oltárfosztás ilyen modern templomban egyszerű, ahol az oltáron már szinte semmi fölösleges nincs, az oltár is egyszerű. Lecsupaszítjuk ezt az oltárt, ez a gesztus arra figyelmeztet bennünket, hogy egymást jobban tiszteljük, egymást jobban értékeljük!

### ***Szentmise befejezése***

Kedves Testvérek! Gyönyörű az oltár pusztaságában! Gyönyörű az ember teremtettségében! Jobban értékeljük egymást, - ne felejtsük el - az ember nem piaci árú, az ember Isten ajándéka, titokzatos, önmagában szép! Egymással találkozáskor ez a szépség ragyogni fog!

***Jézus a kereszten, a trónusán látható:  
Az üdvösségünk szerzője!  
Néha gondoljunk erre:  
együtt, egymással közösségben szerzünk üdvösséget!***

Azt hallottuk az énekben: maradjatok itt együtt, virrasszatok Velem! Milyen fájdalmas volt Jézus kérdése a kertben: Egy órát se tudtatok virrasztani Velem? Aztán: Maradjatok! Akik lelki élményben szeretnének még részesülni, azok maradjanak itt. Holnap ½6 órákor kezdődnek a nagypénteki szertartások. Várjuk azokat, akiknek erre van idejük!